

Sygn. akt II Cz 468/14

POSTANOWIENIE

Dnia 31 marca 2014 roku

Sąd Okręgowy w Szczecinie II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Mariola Wojtkiewicz

Sędziowie SO Violetta Osińska

SO Sławomir Krajewski (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 31 marca 2014 roku w Szczecinie na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa M. S.

przeciwko R. J. i T. J.

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanego na postanowienie Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie z dnia 18 października 2013 roku, sygn. akt III C 1089/12 upr.

postanawia:

oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 18 października 2013 roku, Sąd Rejonowy Szczecin – Centrum w Szczecinie, sygn. akt III C 1089/12 upr., odrzucił zażalenie pozwanego z dnia 7 października 2013 roku na postanowienie z dnia 4 września 2013 roku o oddaleniu wniosku o przywrócenie terminu.

W uzasadnieniu stwierdził, iż postanowieniem z dnia 4 września 2013 roku Sąd oddalił wniosek pozwanego o przywrócenie terminu do złożenia zażalenia na postanowienie z dnia 4 czerwca 2013 roku (1.) i odrzucił zażalenie pozwanego z dnia 5 sierpnia 2013 roku, na to ostatnie postanowienie (2.)

Sąd uznał, iż w świetle obowiązujących przepisów żaden z nich nie przewiduje zażalenia na postanowienie w przedmiocie przywrócenia terminu do dokonania czynności procesowej. Sąd pierwszej instancji dodał, że orzeczeniem kończącym postępowanie jest postanowienie o odrzuceniu wniesionego środka odwoławczego i zaznaczył, że pozwany został pouczony o dopuszczalności zaskarżenia orzeczenia stanowiącego pkt 2 sentencji.

Zażalenie na powyższe postanowienie wywiódł pozwany zaskarżając je w całości, wniósł o jego zmianę, poprzez przywrócenie terminu do zaskarżenia postanowienia o nadaniu klauzuli wykonalności.

Zaskarżonemu postanowieniu zarzucił naruszenia art. 394 § 1 kpc, poprzez błędne uznanie, że postanowienie o oddaleniu wniosku o przywrócenie terminu nie jest postanowieniem kończącym postępowanie w sprawie.

W uzasadnieniu pozwany wskazał na orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia (...)) i stwierdził, że wynika z niego, iż na postanowienie o oddaleniu wniosku o przywróceniu terminu zażalenie może służyć. Dodał, że w jego opinii, Sąd pierwszej instancji nadał klauzulę wykonalności nieprawomocnemu orzeczeniu. Pozwany podkreślił, iż ze względu na

okoliczności niezawinione przez niego nie złożył zażalenia na klauzulę wykonalności w terminie. Stwierdził, iż Sąd pierwszej instancji oddalając powyższy wniosek zamknął mu drogę do uzyskania jakiegokolwiek korzystnego dla niego orzeczenia.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie okazało się bezzasadnym i jako takie podlegało oddaleniu.

Nie może budzić wątpliwości, że nie przysługuje zażalenie na rozstrzygnięcie o bezzasadności wniosku o przywrócenie terminu, zawarte w punkcie 1 postanowienia z dnia 4 września 2013 roku, a tym samym zażalenie takie, jako niedopuszczalne podlegało odrzuceniu, na podstawie art. 370 kpc, w zw. z art. 397 § 2 kpc.

Wyjaśnić należy, że powyższe postanowienie może podlegać badaniu i być kontrolowane przez Sąd odwoławczy na podstawie art. 380 kpc, w zw. z art. 397 § 2 kpc, jedynie w ramach zaskarżenia postanowienia o odrzuceniu środka odwoławczego, tu zażalenia z dnia 5 sierpnia 2013 roku (vide: postanowienie SN z dnia (...))

W ocenie Sądu Okręgowego nie sposób obecnie przesądzić, przy uwzględnieniu, że pozwany działa bez pełnomocnika zawodowego, że zażalenie z dnia 7 października 2013 roku, dotyczy wyłącznie rozstrzygnięcia zawartego w punkcie 1 postanowienia z dnia 4 września 2013 roku.

Koniecznym zdaje się, więc zobowiązanie tegoż do sprecyzowania w tym zakresie zażalenia i ewentualnie nadanie mu biegu także co do punktu 2 postanowienia z dnia 4 września 2013 roku.

W tym stanie rzeczy, na podstawie art. 385 kpc, w zw. z art. 397 § 2 kpc, orzeczono jak w sentencji postanowienia.

(...)

-(...)

(...)

(...)

-(...)